

Taimetervis

Ohtlikud taimekahjustajad versus tavakahjustajad

Kahjustajaid, mis ei ole veel Eestisse jõudnud või siin kohastunud, nimetame ohtlikeks või karantiinseteks taimekahjustajateks. Teised meil laialt levinud taimekahjustajad aga liigitame tavakahjustajateks, näiteks kartulimardikas, kartuli-lehemädanik, lehetäi, kiritigu, kooreüraskid, kuuse-puidusikk, pirni kärntõbi. Kui mingi kahjustaja on ulatuslikult levinud, siis sellest vabanemine ei ole enam võimalik ning taimetervisega tegelevad asutused selle leviku pidurdamiseks ei sekku. Peame oskama vaadata sammu võrra kaugemale, et uusi ohtlikke taimekahjustajaid meile enam ei tuleks.

Tavakahjustaja

versus

ohtlik taimekahjustaja

KARTUL

Kartulimardikas

Kartuli-ringmädanik

HARILIK HOBUKASTAN

Kastani keerukoi

Aasia sikk

MÄND

Harilik männikärsakas

Männi-laguuss

Kahjustaja liigi kindlaksmääramine

Sageli on taimehaigused või -kahjurid palja silmaga nähtamatud ja taimed tunduvad esmapilgul ilusad.

Selleks, et taimekahjustaja liiki täpselt kindlaks määrata, on vaja seda laboris analüüsida. Eestis määratakse taimekahjustajaid Põllumajandusuuringute Keskuse (PMK) taimetervis ja mikrobioloogia laboris.

PMK

Ohtlik taimekahjustaja on haigus või kahjur, mida võib iseloomustada järgmiselt:

raske looduses avastada;

väga keeruline ja kulukas tõrjuda;

põhjustab suurt majanduslikku kahju;

puuduvad kohalikud looduslikud vaenlased.

Põhiliselt kasutatakse järgmisi taimekahjustajate määramismeetodeid:

- klassikaline määramine välistunnuste alusel (mikroskoobi all);
- molekulaarbioloogiline määramine (taimekahjustaja DNA kindlakstegemine);
- DNA sekveneerimine.

PUTUKA MÄÄRAMINE MIKROSKOABI ALL

NEMATOODI MÄÄRAMINE MIKROSKOABI ALL

DNA SEKVENEERIMINE

